

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte
8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacția

„BISERICA și ȘCOLA.“

Far banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD

Nr. 6150/1901.

Convocăm Consistorul nostru la ședință plenară pe Luni în 17/30 Septembrie a. c. la orele 10 a. m. pe când Te invităm și pe P. On. D-Ta să participezi în calitate de asesor Consistorial.

Obiecte:

- 1) Pensionarea Prea Cuvioșiei sale Augustin Hamsea.
  - 2) Stabilirea și publicarea concursului pentru protopresviteratul Aradului.
  - 3) Alte eventuale obiecte, ce vor mai obveni.
- Arad, la 7/20 Septembrie 1901.

Iosif Goldiș,
Episcop.

Nu vrajbă, ci conlucrare.

În viața noastră bisericească și școlară adeseori suntem încercați de grele sguduituri, adeseori se întimpină mari greutăți, pentru stabilirea liniștii și echilibrului.

Și nu sunt atacuri din afară, violențări îndrăznețe, amestec străin, cauzele neajunsurilor, ci în majoritatea casurilor, păcatul, rădăcina răului, e în însuși organismul care se frământă în chinurile destrămării.

Câte deputațiuni nu se pârindează din diferite comune bisericești, cu jelbi, plângeri și cereri, pe venerabilul Consistor, căruia atât de mult îi răpesc din prețiosul timp, neînțelegerile dintre credincioși. Neînțelegeri dintre diferite grupări, cari se formează după instigația unora sau altora din „conducătorii“ poporului, cari în loc de a propaga pacea, lumina și iubirea frățească, buna înțelegere; în loc de a se

mărgini la îndeplinirea cu sfințenie a datoriei sublime ce li s'a hărăzit, se trag în degete unii cu alții, răpind poporul în jurul lor, la luptă fratricidă.

Șiruri întregi de mizerii și neajunsuri își fac unii altora, uitând de misiunea, uitând de datoria ce le incumbă.

Armonia între conducătorii poporului e cea mai bună cheazășie de progresul poporului nostru, de înflorirea bisericii noastre și școalei noastre, acesta să le fie gândul, la ori-ce pornesc, de ori-ce se apucă.

Ambițiuini deșarte și adese-ori interese necompatibile cu misiunea ideală a unui preot sau a unui învățător, sunt în multe cazuri cauzele desbinărilor din popor, desbinări cari urmează cu escorta fatală a desinteresării, ba chiar a părăsirii sfințelor noastre instituțiuni naționale-bisericești...

Un flagel este acesta, un flagel, al cărui leac vindecător tot acolo este, de unde a venit și primejdia: în ambițiunea conducătorilor poporului nostru. Dar' nu în ambițiunea de a te ridica apăsând pe alții, ci în ambițiunea de a mări pe alții smerindu-te, căci în smerenie sufletul ți-se înalță, și conștiința datoriei îndeplinite în munca, lupta, pentru idealul predicat de evangelia lui Cristos și șoptit de simțământul național, cea mai mare mulțumire, cea mai desăvârșită împăcare a ambițiunei unui „apostol“ al poporului este.

Spre aceasta să fie rivna, aceasta să fie ambițiunea învățătorilor și preoților noștri; și în această ambițiune întâlnească-se sufletele lor, căci atunci desigur în aceeași brazdă vor trage, și roade bune vom culege cu toții: ridicarea scumpului nostru neam.

În lupta vieții vor fi multe interese cari despart pe oameni, multe chestii asupra cărora judecățile se desbină. Dacă însă vrem să durăm și să ne

slugim biserica și neamul, — în fața acestora ori-ce deosebiri să inceteze; și la rîndul său, biserica și iubirea și devotamentul pentru neam, vor reuni toate preocupățiunile, vor face să dispară micile neînțelegeri, ambițiuni rău înțelese și interese.

Numai atunci va pute zice că și-a înțeles rolul și l'a îndeplinit cel chemat să predice poporului, să-l conducă și să-l lumineze, când toată vloga vieții și-a depus-o prin fapte și cuvînt, în vederea eternului ideal: C u v î n t u l trup să se facă!

Predică,

pentru Dumineca după Înălțarea Sf. Cruci.

„Cel-ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine și să ia crucea sa și să vină după mine!“ (Marcu VII. 34.)

Iubiților creștini!

Atât de bine îmi pare vîzîndu-vă earăși adunați după rînduiala bisericii noastre, pe un ceas retrași de sgomotul lumesc în această cetate sfîntă, singurul adăpost al creștinului, unde după amarul vieții grele, în acest loc singur mai putem găsi odihna sufletului, mîngăierea și alinarea necazurilor și suferințelor, cari ne-au aflat pe noi foarte. În această biserica strămoșască adunatu-s'au în vremurile grele moșii, strămoșii și părinții nostri și cu evlavia creștinului adevărat rugatu-s'au lui Dzeu și nici odată nu s'au dus deșerți; în totdeauna cu suflet mîngăiat și ușurat, cu inimă întărită și curată, ca și niște ostași de nou înarmați, prindeau a lucra pentru apărarea și susținerea legii noastre în timpurile grele ce ca niște vifore cu valuri înecătoare amenințau cu potopire naia aceasta sfîntă. Și au biruit, fie în veci pomeniți ai nostri creștini și părinți; au învins, pentru-că au luptat desbrăcați de ori-ce patimi, interese și dorințe singuraticice, nici dînd ascultare glasului lumesc ci urmînd glasului conștiinței lor creștinești cu singura țintă: Lă ț i r e a și i n t ă r i r e a legii creștine. Au ajuns a ne putea lăsa ca moștenire comoara legii lui Cristos, cu biserica străbună, locul de adevărată creștere a ei, cămara și pentru păstrarea, în vremuri grele, a limbei noastre românești.

Cetim și auzim că Dzeu cu sfînta cruce a biruit pe toți și toate, și ca o urmare a luptei, când va cere trebuința, ne-a lăsat și noauă semnul biruitor, această armă sfîntă, Crucea lui Cristos. Și vă întreb: lui nu s'a arătat această armă nebiruită acum numai câte va zile în toată podoaba ei prin casele voastre fraților? Au nu s'a vestit voauă în însuși praznicul Înălțării Sf. Cruci puterea ei de viață, de biruință și fericire pentru tot omul creștin? Și eată că și azi nu incetează biserica noastră a face pomenire de acest lemn de „viață și înviere“ cum însași maica noastră bună îl numește. Cine din-

tru voi dară va rămînea nemișcat și să nu meargă în luptă cu această lume, când crucea sfînta stă înălțată ca singura noastră armă neinvinsă și de biruință?! Și cine să fie dintru noi cari să nu socoată cuvintele de viață ale lui Iisus, și cari le grăi învățăceilor și poporului adunat, îndemnându-i atât de curat a porni pe calea fericirii lor vecinice: „Cel ce vrea să vină după mine, să se lapede de sine și să ia crucea sa și să vină după mine!“ Ce chemare măreată fraților! Precum ostașul ce voește a lupta cu izbîndă pentru libertatea și fericirea țerii sale, uită ori ce griji, cu singurul dor de biruință, așa ne chiamă azi Cristos și pe noi a ne lupta pentru fericirea noastră, pe care o putem ajunge. Cât de mult strigă biserica noastră pentru lăpădarea de sine a omului, dar nime nu vrea s'o asculte, nime un înțelege ce va să zică: Lă p ă d a r e a de sine și luarea crucii lui Cristos. Drept aceea azi când earăși auzirăm din Sf. evanghelie chemarea prea vrednică alui Cristos, caută fraților a o și înțelege și urma. Să fie dară aceasta lucrul de frunte al convorbirii mele fiești de azi.

Cînd apuc a vă învăța despre aceasta, trebuie să vă strig fraților: „Astăzi când auziți glasul Lui — prin mine nevrednicul — să nu vă învertoșați inimile voastre!“ (Psalm XCIV, 7. 8.)

University Librar * Cluj *

„Grea este calea — zice Sf. Grigorie — ce au hotărit'o Dzeu pentru aleșii săi.“ Grea intruadevăr iubiților, pentru-că creștinii pe cari îi înțelege Sf. Părinte sub „aleșii săi“ singuri ei și-o îngreuiază prin legarea lor de cele pămîntești și deslipirea prea cu anevoie de poftele și plăcerile lumii acesteia. Omul crede mai mult în lumea aceasta, și tot timpul cât e într'insa l-l jertfește numai spre împlinirea poftelor și dorințelor sale; ba cei mai mulți pentru a-și sătura nebunele lor patimi, cari intruatăta i-au orbit pe unii încât numai cred că ar fi și o altă cale, o altfel de viață, cu mult mai tignită și aducătoare de roadă aleasă, pentru suflet, decât cea urită pe care o cunosc și nu vreau a se abate dela dînsa. O luptă neîntreruptă se incinge în lăuntru omului, între trup și suflet, între lume și ceriu. Dzeu a dăruit pe oameni cu înțelegere și pricepere, cu mintea care chemată este a face dreptate între trup și suflet, de câte ori nesățiosul dintăi vrea să surpe împărăția sufletului, să închidă calea care duce la fericirea vecinică și să 'și zidească aici pe pămînt palatul plăcerilor și desmerdărilor sale. Și trupul biruește sufletul, pentru-că mintea noastră care împreună cu sufletul nostru ne arată că suntem făcuți după chipul și asemănarea lui Dzeu, s'a întunecat, priceperea și simțămîntul ni s'a timpit pentru un ceva mai înalt și de preț, prin viața cea numai pentru trup, ajunși fiind în rîndul dobitoacelor cari își caută numai trupul caută a și-l mulțami cu poftele și

desmerdările lumești, ear de suflet nici că vrea să mai știe.

Astfel trăind, grea este fraților lăpădarea de sine, adecă a curma odată pentru totdeauna cu trecutul rău și păcătos al vieții sale; și deși căruia odată conștiința adormită i-se deșteaptă și în acea clipă cugetă asupra tuturor celor isprăvite și vede că multe și prea multe a lucrat, dar toate se ved a fi numai pentru trup, și nici una pentru sufletul său și atunci iubitorilor, când toate ne stau înaintea ochilor, luminate, atunci, ar trebui fraților să ne întrebăm că din toată viețuirea noastră de până aci ce am câștigat? Care e partea bună ce ne-a rămas? Ce câștigă egoistul și trufașul care în întreaga lui viață a desprețuit pe toți? Au nu s'alegea la capăt cu conștiința sa încărcată de sarcina deșertăciunii, că nebăgând în seamă pe toată lumea, ei pe sine se vede acum gol și deșert! Te întreb cu biserica: „Unde este nălcuirea celor trecătoare?” Ear pe tine omule care din poftele lumești și patimile cele urite ți-ai nutrit trupul teu, spune ce ți-a rămas? „Unde este desmerdăciunea cea lumească?” Spuneți voi bogăților și iubitorilor de avuții: „Unde este aurul și argintul?” Au nu toate sunt țerină, toate cenușă, tote's umbră? Rămas-am numai cu truda vieții pământești, cu muncirea fără de treabă a trupului nostru și robirea sau moartea sufletului prin viața noastră desmerdată. Câtă sărăcie se vede picată peste noi de toate poftele și patimile lumești. Cât de goi suntem la capătul vieții noastre, ce casă deșartă ne-am făcut; cei-ce până aci eram îmbrăcați cu de toate, lăudați și măriți de lume; trupul îngrășat cu de toate, ear sufletul slăbit! Cu conștiința încărcată de o viață cu prihană, dar vai! Cât de goală totuși e ea, — goală de un răspuns, deșartă de o odihnă știindu-ne viața noastră cheltuită numai pentru trup, nebunește petrecută. Au nu e omul mort când astfel trăește? Mort cu adevărat! Ascultați fililor ce zice Sf. Augustin privind pe un astfel de creștin: „Din afară nimica este, din lăuntru e gol, dar mai goală e conștiința!”

La urmă când viața i-se gată și cel mai sburdant om și prieten al acestei lumi vede cât de nebunește a lucrat, cât de bucuros ar începe o alta, ce bucuros ar merge pe calea fericită — precum o numește Sf. Eusebiu, ce ca un rai i-se deschide înaintea ochilor sei, însă toate înzădar! A învățat Cristos prin glasul bisericii: „Lucrați până când aveți lumină, că va veni noaptea când nime nu mai poate să lucreze!” Ce folos însă dacă pe sine s'a prețuit mai mult, dacă lumea i-a fost mai plăcută decât calea vieții de veci. A rămas într-un tunec și eată că mirele a venit chiar la miezul nopții și l'a găsit cu candelă stinsă și dormind fără de nici o grijă. Pe unii ca aceștia dintre creștinii noștri li închipue fetele nebune din evanghelie cari până ce fu ziua nu-și cumpărată unt de lemn pentru candelile sale, ci în petrecerea lumii și-au uitat de datorința lor prea sfântă,

ca cu lumina unei vieți curate de lume, să întâmpine pe mirele lor, ci atunci, în miez de noapte, când mirele bate la ușă, eată stau la ușă și bat.” (Apoc. III. 20.) Așa atunci se deșteaptă și prinde candelă sa, dar e goală! Înzădar aleargă noaptea să-și cumpere, că nu are de unde! Au nu cu drept pot înfrunța pe unii ca aceia dintre creștinii noștri fraților cu Sf. Efrem: „Nu ați cumpărat unt de lemn până ce ați avut vreme și prilej; eară acuma cereați, dar nu găsiți.” Așa o pătește tot cel ce cât trăește numai de lume s'a lipit, cel ce numai a trupului grijă o are, ear de datorința sufletului și-a uitat cu desăvârșire. Pentru nu astfel de creștin grea cu adevărat este calea — trebuie să zic earăși cu S. Grigorie — care a hotărît-o Dzeu celor aleși ai sei.” Cum nu va fi grea când el în întreagă viața sa nici odată n'a cercat-o, că poftele trupului său au ținut-o sie-și de spinoasă și rătăcitoare; pe Dzeu de dușmanul lor. Dar vai lor fraților! „Vai, lor că s'au abătut dela mine, ticăloși sunt!” (Osia VII. 13.)

Spuneți cei ce sunteți prietenii lumii, spuneți cei ce numai trupului vostru ați slujit și sufletul prin viețuire cu toată prihana l'ați omorât, spuneți: „Unde e fala lumii acestia? Unde e cinstea cea deșartă? Unde sunt desfătările și toate plăcerile? Unde e mărirea și bogăția?” (Sf. Ciril) Toate acestea cât de urit v'au închis ori-ce răspuns al vostru, v'au părăsit toate, și din toată împărăția lumească pe nimenea nu aveți. N'au nimic iubitorilor pentru-că „sie-și au împărățit — nu prin mine au împărățit — cum zice Domnul, — n'au arătat argintul seu, și aurul seu l'au făcut sie-și idoli, ca să peară de tot.” (Osia VIII. 4.)

Foarte grele și urgisite sunt urmările din lipirea noastră de cele lumești. „Toată grija cea lumească dela noi să-o lăpădam” — cum scrie Sf. Ioan gură de aur, și să ne cuprindem mintea noastră cu cele cerești: „Căutați mai întâi împărăția lui Dzeu!” care aduce voaue cu mult mai mare folos netrecător. De ne-ar sili chiar trupul nostru spre cele trecătoare ale lumii, mintea care ne-a lăsat-o Dzeu să ne fie conducătoarea vieții noastre. Precum o candelă aprinsă ne poate conduce chiar și în mez de noapte pe calea cea mai stancoasă a munților și ne ferește de prăpăștiile ce cască gura a ne potopi în adâncul neurmat, astfel mintea noastră deșteaptă să ne fie în toată vremea și în tot locul; să ne dedăm a cugeta creștinește și a urma pe calea acelor cugete cari singure ne pot ferici și aici, dar nici a uita de grija sufletului. „Ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va perde sufletul seu? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul seu?” (Marcu VIII. 26. 27.)

Vorbind Iisus în fața învățăcelilor Sei despre moartea Sa, Petru ca cel mai înfocat Apostol, voinde a-și arăta iubirea sa către Iisus, li spune, că nu-l va lăsa spre moarte. Atunci Iisus îl ceartă foarte aspru, pentru că începu a cugeta la cele lumești, ale

omenilor: „Mergi după mine Satana! îi zise în fața tuturor — că tu nu cugești cele ce sunt ale lui Dzeu, ci cele ce sunt ale omenilor.“ (Marcu VII. 33.) Astfel de răspuns se dăm noi trupului și lumii acesteia de câte ori ne cearcă cu feliuritele ispite. Minte noastră se fie deșteaptă și să zică: „Mergi după mine Satana!“

Ce să facă iubitorilor, omul care a ajuns a se putea lăpăda de sine dacă în lume fericirea curată n'are ce o căuta, către cine să se îndrepte ca să găsească o mângăere și o pace a inimii sale? Singurul ce ne poate da pacea adevărată este Dzeu. Când omul duce o viață curată evlavioasă, o viață sfântă fără de prihană, aci e Dzeu — pacea cu sine. Calea spre o astfel de viață ne-o arată însași mintea noastră, dar mai apriat crucea lui Cristos care e evangelia deschisă pentru ori și care creștin cărturar sau necărturar. Crucea e îndreptariul cel adevărat al vieții creștinești. Priviți fiilor la crucea sfântă, ce s'a înălțat în praznicul abea trecut, s'a arătat lumii ca tot creștinul ce se numește fiul lui Cristos să și urmeze în viața sa pildei de viețuire a Mântuitorului.

Și fiindcă — cum zice S. Augustin — „nimica ce e pământesc nu poate alina dorința omului, nici poate da pacea inimii“; drept aceea cu pază bună trebuie să trăim în lume, ca să nu ne stricăm cu cel ce a făcut lumea, care singur e deplin și ne poate ferici. Vieța noastră să fie oglinda vieții Mântuitorului. Să fim cu aplecare către toată lumea cu blândete și smerenie căci prin aceste se arată creștinul adevărat. „Invețați dela mine — ne zice Cristos — că eu sunt blând și smerit“.

Cu drept fraților că e greu a duce o viață de creștin adevărat, e o adevărată cruce — semnul suferințelor — dar numai pentru aceea fiindcă oamenii sunt atât de răi, atât de lăpădați de crucea lui Cristos, în cât într'o lume rea și ticăloasă cum e cea din zilele noastre cu greu se mai pot spori creștinii adevărați. Altcum erau oamenii timpurilor întâi creștine, au inimă către biserică, cu însuflețire către legea creștină, cu mare dor de mântuirea lor vecinică.

Numai prin astfel de creștini s'a putut susține, crește și întări legea lui Cristos, ear cu creștini cum suntem noi cari numai din buze ne mai numim cu acest nume frumos, ear convingerile și inima noastră joacă înfrățite fiind cu cele ale acestei lumi. Despre un om care una zice și alta face, care nu e statornic în ceea-ce crede, zicem că e fără de caracter. Precum societatea omenească, numai cu caractere de oameni poate fi și prospera, astfel și biserică și legea noastră numai cu oameni statornici credincioși acestora pot da înainte și a se întări.

Caractere de creștini ne trebuiesc noauă fraților; caractere de preoți și învățători ne lipsesc bisericii, școalei și legii noastre creștinești peste tot. Și drept dovadă că biserică noastră e foarte sêracă de astfel de creștini, ni-e pildă vie starea bisericii, a legii și

deosebit vieța destrebălată a poporului nostru de pretutindeni.

Ceea-ce creștinii dintâi prin sângele lor cu moarte mucenicească, apêrat au, întărit și pecetluit, noi astăzi pentru bêturi, momelile și făgădueli viclene, făcute de oamenii lumii, cari cu banii caută a-și întări biserica lor, ne vindem legea părinților, părăsind biserica noastră resăriteană. Aceasta nu înseamnă statornicie, nici caracter de creștin. Ce s'ar alege de legea și biserică noastră, dacă și azi s'ar mai cere a muri ca mucenici pentru lege. Au n'am fugi toți de frica morții ca să ne scăpăm vieța pentru lume? Sêrmani ostași creștini! V'ați crede fericiți că trăiți? Vai! Ce amară fericire! Precum nu simte cât trăește pace și odihnă în sufletul său cel ce își părăsește legea și biserică sa; precum nu scapă ostașul viclean ce în luptă pentru libertatea țării sale voește a se furișă și retrage dela foc, dar ca unui necredincios țării și regelui îi curmă vieța prietenul său, așa nu scapă nici creștinul care macar de trăește ca un necredincios bisericii și legii sale, precum nici acela care în loc d'a purta cu drag S. cruce ține în mână cu fală steagul plăcerilor lumești, nu scapă cel șovăitor în legea și credința sa de judecata pedepșitoare a bunului Dzeu. „Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, perde'l va, eară cel ce 'și va perde sufletul (adecă vieța) pentru mine și Evangelie (lege), acela îl va mântui.“ (Marco VIII. 35.)

* * *

Când am ajuns a face încheierea acestei cuvântări să mă îngăduiți fiilor a pomeni ceva din cuvintele grăite de Domnul țării Românești Matei, Voda boierilor și slugilor sale credincioase. „O! dragii mei! Știți cât muncii de ținui țeara și mă nevoii de o strănsei la moșiile lor, și o păzii de nu o călcă nici o limbă, și în zilele mele crescură și se însurară, și făcură copii, și se îmbogățiră toți, mai vêrtos din acest neam dorobănțesc, fiind ei tot din acest pământ al țării Românești, și ne având ei nici o nevoie dela mine sau dela alții; ear diavolul cel nepoftitor de binele omenesc eată cum întră în ei de i-au nebunit și nu știu ce fac că s'au însoțit cu Sêrbii Semeni, de ș'au măritat fetele și surorile după ei, și nu poate nime să-i contenească.“ Cu acestea cuvinte ca de încheiere mă îndrept către voi: O! dragii mei Creștini! Știți câte a pătimit Cristos pentru întemeierea țării creștinești, cât a suferit până ce din păgâni ne-a adus la staulul bisericii creștinești, cum de pe vremea lui Cristos crescu biserică și se lăți legea creștinească în care s'au născut moșii, părinții, frații, noi și fii nostri, de care țeară să ține și parochia noastră. Pentru crucea lui Cristos care pe toți la un loc ne-a împreunat și a cărei putere se varsă în biserică noastră, tuturor fraților cu frățească dragoste vê strig: Lăsați lumea, și luați crucea; întăriți-vă în legea noastră resăriteană, rămâneți fii adevărați în biserică strămoșească, ca să vadă cei ce umblă după noi a ne vêna, că caracterele creștinești n'au perit încă din

biserica noastră. Numai atunci vă asigur că unul fi-carele din voi s'a lăpădat de sine, poate cu drept lua crucea lui Cristos și lui să'i urmeze. Căci așa vă chiamă pe toți Iisus: „Cel ce vrea să vină după mine să se lapede de sine, și să'și ia crucea sa și să vină după mine!“ (ib.) Amin!

Jabar, 12/25 Septemvre 1901.

Ioan Nicorescu,
preot gr. or. rom.

Chestiuni tipicale.

Cu toate că nu mă unesc cu cele scrise de părin-tele Moise dela Vădaș în Nrul 26 al „Bis. și Școala.“ a. c. sub titlul present, totuși mi-a causat mare mângâiere faptul, că în Frația Sa reafiu pe preotul, care se inte-resează de chestiuni ce aparțin chemării preoțești.

Apoi i-se pare omului, că-i crește inima, când vede cele scrise de preot către preot, așa cum se cuvine creș-tinului, ales preotului ortodox român. Revin dar asupra întrebărilor:

1) care aghiasmă se celebrează în ajunul Ar-
tării Dluui?

2) cu care ton se începe Triodul?

Pe tema urgenței, în primul plan, chiar în favorul parohiei Vădaș și a giurului ei știu, că acceptate cele scrise de Frația Sa, toate ar fi în defavorul parohiei Vă-daș și a giurului, apoi de aci a întregii Biserice.

Așa fie, cum se zice: „Argumentum ad ho-minem“ În Vădaș și giur, nenorocita sectă mai noaună de eretici atacă în primul plan sf. Tradițiune a Bisericei. Noi ca osteni dibaci ai lui Cristos, avem să apărăm For-tăreața, id est Biserica, în punctul atacat, nu înse înșine să impugnăm, același punct.

Tradițiune milenară ni-a fost, ca aghiasma cea mare să o îndeplinim pentru a umbla în 5 Ianuarie cu s. cruce; — și la începerea Triodului să cântăm ton 8. Predecesorii nostri până la anul 1700 al apostășiei, sau ca să fiu priceput și de laici zic, anul 1700 al renegării sf. religii ortodoxe străbune, de când adecă avem Ro-mâni desbinați religionarminte, cari servise de ușă model până în actualitate când avem Români schismatici nu numai religionarminte, ci și naționalminte, țineau mult la sf. Tradițiune; țineau cu totul la axioma lor de aur: „Obiceile mai mare decât legea.“ Archie-rii nostri când trimiteau preoții nou-hirotoniți în pa-rochii li spuneau și li pritesc și astăzi: „Să nu strice obiceul aflând“ (bineînțeles, cel bun.)

Și până ce, cu sf. Tradițiune nu s'a rupt, dela Or-todoxie „en masse“ nu s'au desbinat.

Părintele Moise dela Vădaș zice: Să se facă aghias-ma mică pentru umblatul cu sf. Cruce, căci la aghiasma mare, — adecă la sərbătoarea Arătării Dluui încă n'am ajuns. Eu înse țin că umblând noi cu sf. Cruce în o. a. m. și cântând „Iordanul“ am intrat „de facto“ în aghiasma mare și sərbătoarea „Arătării Dluui“

Pentru că: Cum vom umbla cu aghiasmă de Ior-dan, operată în apă de „Ne-Iordan“ adecă fără quinte-sența sərbătorii, care este Troparul. Aci este criteriul. Dacă părintele Moise n'ar fi bătrân — eu îi cred că in-sumi sum bătrân — mi-ași permite a-i zice: „Hic Rhodos!“

Numai în est mod vom imputina ereticii ce lapedă sf. Tradițiune a Bisericei, dacă noi înșine o vom respecta.

Tipicului i-vom zice: „Necessitas frangit legem.“ Și cu privire la tonul 8, cu care ne-am în-

datinat din cărunta vechime a începe Triodul — d a t o n o n c o n c e s s o“ fie și așa cum zice părintele Moise, aplic vigoarea inexorabilă a sf. Tradițiunii, bună oară ca la aghiasma deliberată mai sus.

Cam de 34 de ani se sforțează calendarele noastre, — rumpând cu cele mai vechi — să ștergă tonul 8 dela începerea Triodului; totuși sf. Tradițiune nu s'a putut șterge din conștiința gramaticilor Bisericei. Tragi comicul însă în parte s'a ajuns. Văzând poporul că noi nu res-pectăm Tradițiunea, — eată erezia poreclită nazaretism, anabaptism etc.

Ereticii noștri de astăzi, „de facto“ încă de mult, prin necultivarea Tradițiunii sf. Cruci de către preoți (— înțeleg tolerând ca casele creștinilor să vegeteze fără sf. Cruce pe părete —) s'au lăpădat de dënșă, — acum făcură aceasta și „de jure“.

Germanul papal din Bănat, nu se lapedă de sf. Cruce, nu se face eretic. De ce? Pentru că în casa fie-căruia pe păreți sunt 7 cruce, cărora se închină dimi-neața și seara; eată la soția sa și la cele 6 fete ale sale la grumazi încă sunt altele 7. — La noi în 77 de case nu se află sf. Cruce.

Așa cultivează preoți papali Tradițiunea sf. Cruci prin parochiile lor. Noi? Pentru domnișoara comoditate ușoară prin forțarea cu aghiasma mică în locul celei mari în ajunul sərb. Arătării Dluui, apoi de circa 34 de ani, rumpând și usul din calendarele vechi, — prin noauiele calendare vrând să abrogăm tonul 8 dela începutul Trio-dului, încălcăm sf. Tradițiune, luptându-ne cu morile de vânt!

Resultatul? nazaretism, anabaptism! Ereticii au observat de mult că se poate (?) încălca sf. Tradițiune a Bisericei.

Așa știeau bătrânii respecta sf. Tradițiune biseri-cească și națională, căci țineau sus și tare la usul con-sacrat prin milenii, zicând: „Obiceaiul este mai mare de cât legea“ pe tema srbunului Horatius „Usus tyrannus“.

Dela Crișul alb.

Parochul Ioan.

D I V E R S E.

* *Steagurile electorale.* Înaltul minister de culte și instrucțiune a interzis arborarea steagurilor elec-torale pe edificiile școlare Consistorul diecesan din Arad, prin cercularia Sa de sub Nr. 6419/1901 interzice și din partea sa arborarea steagurilor pe edificiile școlare con-fesionale. Atragem atențiunea factorilor competenți, cărora doar din scurțimea timpului nu li va fi sosit la timp cercularul consistorial.

* *Adunarea Asociațiunii.* Sâmbăta trecută, Duminecă și Luni s'a ținut la Sibiu adunarea generală a „Asociațiunii Transilvane pentru cultura poporului ro-mân.“ Un public frumos și foarte numeros a luat parte atât din patrie cât și din frumoasa Românie la ședințele și sərbările ce au avut loc cu această ocaziune.

S'a ales președinte al înaltei noastre societăți cul-turale dl Dr. Alexandru Mocsonyi, în locul Magnificenței Sale Prepositului Ioan M. Moldovan, demisionat. Vicepre-ședinte, în locul P. C. Sale archimandritului Ilarion Pușca-riu a fost ales dl Iosif St. Șuluț.

S'a făcut un pelerinagiu la mormintele marilor băr-bați ai neamului nostru: G. Barițiu, Papiu Ilarion și Ba-ron Ursu.

Concertul, balul, și cu deosebire petrecerea populară, la care s'au împărțit premii pentru costumele naționale cele mai frumoase, au reușit de minune. Cei-ce au luat

parte la aceasta adunare, au plecat cu sufletul înălțat și cu inima mulțumită.

* **Studentii români în Grecia.** În Atena s'au făcut studenților români multe ovațiuni. La teatru s'a dat o reprezentație festivă, jucându-se piesa „Regele Odis.” Intre acte s'a cântat imnul național român, apoi cel grecesc; publicul a ascultat ambele stând în picioare. S'a dat și un banchet. Studenții au vizitat și Olympia, unde se făceau în vechime celebrele jocuri olimpice în onoarea lui Jupiter. Primire entusiastă, consiliul comunal al orașului Pirgos le-a oferit un splendid banchet. Apoi s'au dus în portul Patras. Tot parcursul a fost un adevărat triumf. Primire grandioasă. Foc de artificii. Salve de tunuri. Ploae de flori. De acolo studenții s'au întors la Athena; de aici în 7/20 l. c. spre Constanța.

* **Congresul bisericesc sârbesc.** Din Agram se anunță: Sârbii au ținut în Ruma o mare adunare populară în cestiunea convocării congresului bisericesc sârbesc. Adunarea a fost extraordinar de binecercetată. S'a decis trimiterea unei telegrame omagiale Maj. Sale Monarhului și s'a ales o comisiune de 14 membri, care va ruga pe Majestatea Sa să convoacă congresul, a cărui problemă ar fi rezolvarea afacerii autonomiei sârbești. Interesant este, că preoții sârbi n'au participat la adunare.

Concursuri.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Cotiglet** protopresbiteratul Orășii-Mari, se escrie concurs cu termen de alegere pe **29 Octombrie** (11 Nov.) 1901.

Emolumentele sunt: 1) 10 jugere pământ arător împreună cu dreptul de pășunat; 2) Dela 100 numere de case câte o măsură de bucate; 3) Venitele stolare usuat; aceste emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidați fără 8 clase suma de 483 cor. 32 fil., dau un venit anual sigur, recerut pentru parohie de clasa III-a.

Contribuția erarială pentru pământul parochial o va solvi preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii — subsemnatului până în 26 Oct. (8 Nov.) a. c., având până la alegere a-se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sfânta biserică din Cotiglet spre a-și arăta desteritate în cele rituale și oratarie.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA** m. p. protopop.

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Bogeu** protopresbiteratul Orășii-Mari se escrie concurs cu termen de alegere pe **26 Octombrie** (8 Nov.) 1901.

Emolumentele sunt: 1) 8 jugere pământ arător cu dreptul de pășunat; 2) Dela 60 numere de case câte o măsură bucate; 3) Venitele stolare usuat; aceste emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidați fără 8 clase în sumă de 597 cor. și 02 fil. dau un venit anual sigur ce se recere pentru o parohie de clasa III-a.

Contribuția erarială după pământul parochial o va solvi preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii — subsemnatului până în 20 Octombrie (2 Nov.) a. c., având până la alegere a se prezenta în vre-o Duminecă, ori sârbătoare în sfânta biserică din Bogeu, spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratarie.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Satulbarbă**, protopresbiteratul Orășii-Mari se escrie concurs cu termen de alegere pe **25 Octombrie** (7 Nov.) 1901.

Emolumentele sunt: 1) Treizeci și două jugere pământ arător și fânaș, împreună cu competența de pășunat; 2) Dela 60 numere de case câte o măsură de bucate; 3) Două orgii de lemne; 4) Venitele stolare usuat, aceste emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidați fără 8 clase în sumă de 370 cor. 27 fil., dau un venit anual sigur, ce se recere pentru o parohie de clasa III-a.

Deoarece-ce casă parochială nu este, până ce se va zidi aceasta, comuna bisericească se va îngriji de locuință corespunzătoare pentru preotul alegând.

Contribuțiunea erarială după pământul parochial o va solvi preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii — subsemnatului până în 20 Oct. (2 Nov.) a. c. având până la alegere a-se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în biserică din Satulbarbă spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratarie.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Sentelec** protopresbiteratul Orășii-Mari, se escrie concurs cu termen de alegere pe **28 Octombrie** (10 Noembrie) 1901.

Emolumentele sunt: 1) 32 jugere pământ arător și fânaș cu dreptul de pășune; 2) Dela 95 numere de case câte o măsură de bucate; 3) Venitele stolare usuat, aceste emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidați fără 8 clase în sumă de 496 coroane 24 fileri, dau un venit anual sigur recerut pentru parohie de clasa III.

Contribuția erarială după pământul parochial, o va solvi preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, subsemnatului până în 26 Oct., (8 Noembrie) a. c. având până la alegere a-se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sfânta biserică din Sentelec spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și oratarie.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **TOMA PACALA**, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Spurcani**, protopresbiteratul Orășii-Mari se escrie concurs cu termen de alegere pe **26 Octombrie** (8 Noembrie) 1901.

Emolumentele sunt: 1) 24 jugere pământ arător cu dreptul de pășunat; 2) Dela 60 numere case câte o măsură bucate; 3) Venitele stolari usuat; acestea emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidații fără 8 clase în sumă de 596 coroane 62 fileri, dau un venit anual sigur recerut pentru o parohie de clasa III.

Contribuțiunea erarială după pământul parochial o va solvi preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, subsemnatului până în 20 Oct., (2 Noembrie) a. c., având până la alegere a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în sfânta biserică din Spureani spre a-și arăta dăstăritatea în cele rituale și oratoric.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din Fancica, protopresbiteratul Orăzii-Mari se escrie concurs cu termen de alegere pe 24 Octomvre (6 Noembrie) 1901.

Emolumentele sunt: 1) Casa parochială cu supraedificatele; 2) Pământ arător și fânaș 13 jug. catastrale împreună cu dreptul de pășunat pentru 8 vite; 3) la 50 numere case câte o măsură grâu de pâne titn'o bir, — și câte o jumătate măsură cucuruz titulo clacă; 4) 2 orgii de lemne; 5) Stolele usuate, — aceste emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidații fără 8 clase în sumă de 690 coroane 10 fileri, dau un venit anual sigur prescriis pentru o parohie de clasa III.

Contribuția erarială după pământul parochial o solvește preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, subsemnatului până în 20 Oct., (2 Noem.) a. c., având până la alegere a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în biserică din Fancica spre a-și arăta dăstăritatea în cele rituale și oratoric.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu: TOMA PACALA m. p., protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din Șușturogiu, protopresbiteratul Orăzii-Mari se escrie concurs cu termen de alegere pe 23 Octomvre (5 Nov.) 1901.

Emolumentele sunt: 1) Pământ parochial 6 jugere catastrale împreună cu competența de pășunat; 2) Deia 70 numeri de case câte o măsură bucate; 3) Venitele stolare usuate; 4) Dela tot numărul de case câte una zi de lucru, aceste emolumente împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern pentru candidații fără 8 clase în sumă de 627 cor. 35 fil. dau un venit anual sigur, ce se recere pentru o parohie de clasa III-a.

Contribuțiunea erarială după pământul parochial o va solvi preotul alegând.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii — subsemnatului până în 20 Octomvre (2 Nov.) a. c. având până la alegere a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în biserică din Șușturogiu spre a-și arăta dăstăritatea în cele rituale și în oratoric.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din Vecherd protopresbiteratul Orăzii-Mari se escrie concurs cu termen de alegere pe 21 Octomvre (3 Nov.) 1901.

Emolumentele sunt: 1) Casa parochială cu intravilanul și supraedificatele; 2) Pământul parochial 9 jugere catastrale și 641□; 3) Competența de clacă 32 cor.; 4) Competența de bir 12 cubule grâu de pâne și 7 cubule orz; 5) Venitele stolare usuate și 6) competența de pășunat pentru 3 vite.

Aceste venite împreună cu întregirea stabilită din partea Înaltului Guvern, pentru candidații fără 8 clase în

sumă de 388 cor. 40 fil., asigură un venit de cel puțin 800 cor.; deci parohia este de clasa III-a.

Totodată se notează, că contribuțiunea erarială după pământul parochial o solvește comuna bisericească.

Doritorii a ocupa această parohie au să-și înainteze recursurile lor instruite conform dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii — subsemnatului până în 18/31 Octomvre a. c. având până la alegere a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în biserică din Vecherd, spre a-și arăta dăstăritatea în cele rituale și în oratoric.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu: TOMA PACALA, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea stațiunii învățătorici din Acriș—Cumănesci—Butfciu, se publică concurs cu termen de alegere în 14/27 Octomvre a. c. Salariul este: 400 cor., 9. o. lemne: 57 cor. 60 fil.

Asemenea stațiunea învățătorescă din Bochia-Benesci este a se îndeplini în 14/27 Octomvre a. c. Emolumentele sunt, în bani: 390 cor., 5. o. lemne: 50 cor., 50 porții de fân: 10 cor., și 5 cubule bucate: 50 cor.

Ambe stațiunile dispun de locuințe acomodate cu grădini de legume. Învățătorii aleși ca-și cantori vor beneficia de stoaalele cantoralii usitate, ear salariile li se vor întregi la minimal de 600 cor. din ajutorul sperativ dela stat.

Reflectanții sunt poștiți ca până în 12/25 Oct., a. c. să-și înainteze recursurile adresate comitetelor parochiale la subscriisul în Giriș-F. (F.-Győrös) p. u. Tenke, având a se prezenta la sf. biserici pentru a cânta.

F.-Giriș, la la 10/23 Septemvre 1901.

Pentru comitetele parochiale:

Petru Sêrbu,

protopop, inspector școlar.

—□—

Pe baza ordinului Ven. Consistor gr.-or. român aradan de sub Nr. 4496 din 1901, se escrie concurs din nou pentru îndeplinirea parohiei din comuna Pâncota, protopresbiteratul Șiriei, diecesa Aradului — devenită vacantă prin moartea decedatului Isaia Faur — cu termen de alegere pe 21 Octomvre (3 Novembre) 1901.

Beneficiul acestei parohii este: 1) Una sesiune pământ estravilan comasat de 33 jugere 104□; 2) Un intravilan; 3) Birul de 300 coroane din cassa episcopiei culturale; 4) Venitele stolare dela 140 case.

În temeiul ord. Consistorului Nr. 6932—7540 din anul trecut decretându-se aceasta parohie de clasa primă, recurenții sunt avisați a sușterne petițiile adresate comitetului parohiei, instruite conform §-lui 15 litera a) din „Regulament pentru parohii“ până în 18/31 Octomvre 1901 exclusiv, d-lui protopop Georgiu Popovici în Világos ear cu observarea §-lui 18 din citatul „Regulament“ sunt poștiți a se prezenta în cutare Duminică, ori sârbătoare pentru a cânta respective a celebra și cuvintă.

Alesul e obligat a ținea catechisare cu ucenicii meseriași de rel. gr. ort. română din Pâncota în toate Duminicile de peste an, fără altă remunerare.

Din încredințarea Venerabilului Consistor.

Șiria la 1 14 Septembre 1901.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu: GEORGIU POPOVICI, m. p. protopop. tractual.

—□—

Se escrie concurs pentru parochia vacantă **Iosani**, cu filia **Butani-Magiști**, tractul Peșteșului (comit. Bihor,) conform ordinațiunii Ven. Consistor gr.-or. rom. orădan din 13/26 August 1901. Nr. 1449/129 B. cu termen de **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1) Din comuna **Iosani**, casa parochială cu 2 chilii culină, cămară și apartinentele trebuincioase cu o grădină de $\frac{3}{4}$ juger, 100 cor.; 2) altă grădină și a cimiterului în preț de 40 cor.; 3) dela 53 n-re de case câte-o vică de cucuruz; 4) dela 53 n-re de case câte 2 cor. 106 cor. dela Iosani de tot; 352 cor.;

1) Dela comuna **Butan**, 8 jugere pământ arător, și fenațe în preț de 90 cor.; 2) dela 38 n-re de case câte-o vică de cucuruz sfărâmat a 2 cor: 76 cor.; 3) dela 38 n-re de case câte 80 fil. 60 cor. cutotul: 226 cor: 80 fil.

2) Dela comuna **Magiești**, dela 36 n-re de case câte-o vică cucuruz, sfărâmat a 2 cor. 76 cor.; dela 36 n-re de câte 1 cor. 60 fil. 57 cor. 60 fil; cu totul dela comună Magiești 129 cor. 60 fil 3) Stolele usuate după calculul mediei al celor 5 ani din urmă dela toate trei comunele 100 cor. 4) Ajutorul de stat la cei fără 8 clase e de 476 cor. 96 fil. Suma totală a venitului e de 1285

Doritorii de-a ocupa această parochie sunt poftiți a-și trimitte recursese lor până la termenul sus amintit, provăzute cu documentele necesare subscrisului în Lugojul-superior p. u. Eleds, și a se presenta, în vre-o Duminecă, ori sârbătoare la vre-una din cele două biserici spre a-și arăta desteritatea în cele preoțești.

Comitetele parochiale:

In conțelegere cu mine: **TEODOR FILIP**, m. p. protopop.

—□—

Se escrie concurs pentru vacanta parochie din comuna **Balaie**, tractul Peșteșului (comit. Bihor) conform ordinațiunii Ven. Consistor gr.-or. rom. orădan din 13/26 August 1901 Nr. 1451/125 B. cu termen de alegere de **30 de zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1) Casa parochială nouă cu trei chilii, culină cu un intravilan de un juger de pământ; 2) Pământ arător 6 jug. catastrale în preț de 200 cor. 3) un juger pământ lângă casa parochială în preț de 20 cor.; 4) Birul preoțesc dela 108 n-re de case parte grâu parte cucuruz câte una vică a 2 cor. — 216 cor. 5) Claca jumătate zi cu plugul dela fiecare plugar în preț de 60 cor.; 6) Claca dela fie-care ziuaș o zi întreagă 60 cor.; 7) O holdă catastrală de prunat 250 cor.; 8) Congrua dela stat pentru cei fără de 8 clase este 297 cor. 60 fil. 9) Stolele usuate 100 cor. Tot la olaltă 1203 cor. 60 fil.

Cei-ce dorese a ocupa această parochie sunt poftiți a-și trimitte petițiunile lor adresate comitetului parochial subscrisului provăzute cu toate documentele necesare în Lugojul-superior p. u. Eleds până la termenul sus amintit, și a se presenta în vre-o Duminecă, ori sârbătoare la S-ta biserică spre a-și arăta desteritatea în cele preoțești.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: **TEODOR FILIP**, m. p. protopop.

—□—

Pentru îndeplinirea parochiei vacante din **Hodoni** (presbiteratul Timișorii) se escrie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în organul diecesan „Biserica și Școala.“

Beneficiul anual se compune din: 1. Folosirea unei sesiuni de pământ; 2. Birul parochial (șase pătrare grâu după o sesiune) și 3. Venitul stolar usitat; aceste dimpreună cu întregire stabilită și asignată din partea înaltului guvern, pe temeiul coalelor de fasiune încuviințate, în suma de 463 coroane 54 fil., asigură un venit de cel puțin 1600 coroane; deci parochia este de clasa primă. Relutul de cortel este încă asigurat.

Alesul se obligă a locui însuși în casa bisericească. Nrul 77 și să plătească epitropiei parochiale în rate treilunare anticipative suma de 200 cor. anual, pentru folosirea acestei că și; constatătoare din 4 chilii, cuină și toate apartințele.

Sarcinile publice după întreg beneficiul are să le supoarte alesul, care fără alta remunerațiune este îndatorat se provadă și învățământul religiunii la elevii cari frecventează școala de toate zile și la adulți.

Dela concurenți se cere cvalificațiunea prescrișă în §-ul 15 lit. a) a Regulamentului pentru parochii. Recurenții vor avé să se presente în vre-o duminecă ori sârbătoare în sf. biserică din loc, cu observarea §-lui 18 din același Regulament, spre a-și arăta desteritatea omiletică și rituală. Recursele sunt a se trimite la P. On. oficiu presbiteral în Timișoara-Fabric.

Dat din ședința comitetului parochial, ținută în Hodoni la 4/17 Septembrie 1901.

Comitetul parochial.

Cu consensul presb. tractual: **DR. TR. PUTICI**, m. p.

—□—

Se escrie concurs pentru îndeplinirea postului învățătoresc dela școala superioară gr. ort. română din **Covășinț**, protopresbiteratul Șiriei, diecesa Aradului, devenit vacant prin pensionarea învățătorului Teodor Muntean de aici — cu termen de alegere pe: **14/27 Octomvre 1901.**

Dotăția anuală împreună cu acest post este: 1) Locuința cu grădină de legume; 2) Salar în bani 400 cor.; 3) Usufructul alor două pătrare pământ și pășunea de patru și jumătate jughere 600 cor.; 4) Opt orgii lemne, din cari e a se încălzi și sala de învățământ 160 cor.; 5) În paușal de scriptoristica 10 cor.; 6) Spese de conferința 20 cor.; 7) Dela înmormântări unde va fi poftit cu liturgie 2 cor., ear fără liturgie 1 cor.

După dotațiunea învățătorescă, darea regească, comitatensă, ecvivalentul s. c. l. le va solvi alesul.

În temeiul hotărârii Sinodului eparchiei noastre, Nr. 79 și 80 din 1883, acest post învățătoresc se clasifică de clasa primă și așa dela competenț se recere:

a) Estras de botez, spre a dovedi că e român gr. ort.; b) Testimonul despre absolvarea cel puțin a patru clase gimnaziale, reale, ori civile; c) Testimoniu despre absolvarea preparandiei, cu calcul general eminent sau laudabil; d) Testimoniu de cvalificațiune cu calcul general distins; e) Atestat dela inspector și comuna bisericească unde au servit, despre sporul produs cu elevii în anul școlar 1900/1901; f) Atestat despre serviciul neîntrerupt prestat ca învățător; g) Declarație, că pe baza serviciului prestat, de când își formează dreptul la cvinvenal; h) Atestat despre capacitatea de-a instrua și conduce cor pe note; Intrelăsarea vre-unui document va resulta eschiderea din candidare.

Alesul, fără alta remunerație e obligat a conduce strana și a instrua tineretul în cântările liturghice pe note, nu altcum în tenoarea „Normativul“ a da mână de ajutor conducătorului oficiului parochiei.

Petitele astfel instruate și adresate comitetului parochiei Covășinț, sunt până în 8/21 Octomvre 1901 esclusiv, a se susterne Preaonoratului oficiu protopopesic gr. ort. român în Șiria (Vilagos); — ear până în ziua alegerii, în cutare Duminecă ori sârbătoare a se presenta în s-a biserică din Covășinț pentru a dovedi desteritatea în cant și tipic.

Covășinț la 26 August (8 Sept.) 1901.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu: **GEORGE POPOVICI**, m. p. protop. inspector.